

σματα κίβδηλα λέγεται δὲ τὸ ἔσθ' Χίων δεδηλησθῆ. Α
 ἄλλως κίβδηλα ἐλέγχο νομισματὰ τὰ ἔσθ' Χίων δε-
 δηλημμένα, ἥτοι βεβλαμμένα κ' Ἰσπρίω τοῦ χεῖς κ. Α-
 θλώμοιο γδ ἔσθ' Χίοι ἀλλήλους ἐμάχοντο. διό τ' αὖ Χίων νο-
 μίσματα μ' ἔσθ' χ σοιχεῖς Αθλώμοιο ἐγχαράξαντες ἀ-
 πεσφρόντο. καὶ ἐκάλου αὐτὰ κίβδηλα, ἄς δὲ τοῦ χ
 σοιχεῖου δὴ ἦλα ὄντα. πρὸς λαβοῦσα δὲ ἡ σιωπεία πλὴ
 φωνῶν ἔδεδολωμένον νομισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐν-
 ἀλλάξασθ' αὖ σοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον. μήνων
 δὲ ὄνομα οὐκ ἦν ἀπέρματος οὐκ ἀδελφόν. ἔστι δὲ ἔσθ' μέρος
 τι τῆς ἐπὶ οὐρανίου τοῦ πολυπόρου τοῦ ἰχθύος, ὃς κείται
 ἐπάνω τ' κοιλίας οἰονεὶ κύστις ἐν αὐτῇ ἔχουσα τ' θόλον.
 ἄς φσιν Αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων. Σισυμβρία.]σι-
 συμβρία φύλλα οἷς ἐσφρανοῦτο οἱ νυμφιοί. Νυμ-
 φίων βίον.] ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες σφρανοῦντο. ἢ ὅτι ἡδυ-
 παθοῦσι πρὸς τὰς τῆς γάμων ἡμέρας. Φεῦ φεῦ.] ἔστι
 μὲν χεῖρασιμὸν. νῦν δὲ θαυμασιμὸν. Περιπέτε-

θε.] ἀντὶ τοῦ ἕνα τόπον ἔχει. Κεχλωότες.] οἱ μαροί.
 τὸ γδ κεχλωίνα ὅτι τῆς ἀνοήτων λαμβάνεται. Αὐτί-
 κα] εὐθείας. ἀμα πρὸ πυθέσθ' ὅτι τίς ἀσάλος, εὐθείας
 ἀτμον νομίζουσι. τοὺς πελομένους λῶ ἔρη] ἀντὶ τοῦ
 περὶ τῆς πετομένων. ἔστι δὲ Ομηρικὸν τὸ χῆμα. εἰρόμε-
 ναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε. ὁ δὲ Τελέας, σκωπτικός.
 λέγει οὐδ' ὅτι ἐάν τις ἐραλήσῃ περὶ τῆς πετομένων τίς ἔσθ'
 ὄρνις, ὁ Τελέας ἐρεῖ αὐτῶν. ἔσθ' δὲ διαβάλλει] ὡς μετ-
 ἔλθῃς τὸς τρέπουσας. πρὸς γδ τῇ κινησίᾳ καὶ δειλία καὶ
 ὀφθαγία ἔσθ' νοσφισμὸς ἔσθ' σπονδία, ἐπειδίδουσι τ' Τε-
 λέαν. Τίς ὄρνις ἔσθ' ὁ Τελέας.] Πλάτων σύφρασι ὅτι
 τ' Τελέας νοεῖ μὲν ἕτερα. ἕτερα ἢ τῇ γλώπῃ λέγει. κωμω-
 δεῖται δὲ εἰς πολλὰ. Σύμμαχος ἢ πρὸς ἕδ' ἐν, ἢ ὅτι Τε-
 λέας ὄρνειον. ἐπεὶ ἔσθ' ἐν τῷ ἐξῆς ὄρνειον τι κατ' ἐλεγει. τε-
 λέας ἢ τετράδι ἔσθ' αὐτῶν κ' βασιλικῶν. Αττικαροῦ] οἱ
 σημεῖον δὲ τ' πτήσεως κ' ἐμφάνων. μαμά δὲ ἔσθ' εἰς
 Μίαν πόλιν] καλεῖ πόλιν νῦν τὸ περὶ ἔχον ἅπαν.

Πει. Αληθεῖς ἂ σπαμότατον εἰρηκῶς ἔσθ'.
 Βλέψον κράτω. Εσ. καὶ δὴ βλέπω. Πει. βλέπε
 νῦν αἶψα.
 Εσ. Βλέπω. Πει. περὶ γὰρ τ' ξάχηνον. Επ. νῆ
 Δία
 Απολαύσμαι γ' εἰ δὲ εσραφήσμαι.
 Πρ. Εἶδες τίς Επ. Ἐσραφέλας γὰρ καὶ τ' ἔρανον.
 Πρ. Οὐχ ἔσθ' οὐδ' ἀπὸ δῆπου ἔσθ' ὄρνιθων πόλθ'.
 Επ. Πόλθ'. Πει. πῶς τρέπον. ὡσπερ εἶποι τις. τό-
 θθ'.
 Οπ' ἢ πολεῖ] τῆτο καὶ δέρεχθ'
 Απῶντα, δὲ τῆτο γὰρ καλεῖται νῦν πόλθ'.
 Ην δὲ οἰκίστητε τῆτο καὶ φερέξητ' ἀπαξ,
 Εκ τῆ πόλεως (τύτου κεκλήσε) πόλις.
 Ως ἄρξεται ἀντ' ἔσθ' ὅσον μὲν ὡσπερ παρνο-
 πων.
 Τοῖς δὲ αὐθροῖς ἄπολεῖτε λιμῶν κηλίω.
 Εσ. Πῶς; Πρ. ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἀνρ' ἔστι
 γῆς.
 Εἶθ' ὡσπερ ἡμεῖς, λῶ ἵεναι βελαῶμθα
 Πυθῶδε, Βοιωτῶν δῖοδον ἀπὸ μῆθα,
 Οὐ πῶς ὅταν θύσωσιν ἀντ' ἔσθ' οἱ θεοῖς
 Ην μὴ φέρον φέροσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 Διὰ τ' πόλεως ἀλλοξίας κ' τῆ χάριος
 Τὰν κηλίω πλὴν κίνας εἰ δὲ φερέσθετε.
 Επ. Ἰσ' ἔσθ'.

PI. Verum ὁ ineruditissimum dicens verbum,
 C Vide deorsum. EP. Et iam video. PI. vide nunc
 superius.
 EP. Video. PI. Circumage cervicem. EP. per lo-
 uem
 Accipiam, quid si vertar?
 PI. Vidisti aliquid? EP. Nebulas & caelum.
 PI. Non hic igitur est avium polus?
 EP. Polus? PI. Quomodo tanquam diceret ali-
 quis locus.
 D Quod autem vertitur hoc, & discurrit
 Omnia, propter hoc vocatur nunc polus.
 Si autem habitabitis hoc & sepicietis semel,
 Ex polo hoc vocabitur civitas.
 Quare dominabimini hominibus quidem tan-
 quam parvioribus.
 Hoc autem rursus deos perdes fame melia.
 EP. Quomodo? PI. in medio iam aer est ter-
 ra.
 E Postea quemadmodum nos, si ire volumus
 Pythonem, Bæotos transitum petimus.
 Sic quando sacrificabunt homines deis,
 Si non tributum ferant vobis, hi
 Propter civitatem alienam & chaos,
 Crurium nidorem non transferetis.
 EP. Heu, heu.

Σχόλια. Βλέπε νῦν ἀνω.] ἄς κατ' ἐν κύκλῳ ἰδέειν.
 διασραφήσμαι δὲ τ' πρὸς ἀχλὸν κλάσω. Ορνίθων πό-
 λος.] τὸ μὲν τι περὶ σφραζέει τῆς προειρημένων τῆς ὄρνι-
 θων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῆς ἐν ᾧ διατρέβουσι. τὸ ἢ, καὶ
 πρὸς τ' χηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίξει. κ' ἴσως καὶ
 πόλος, ἐξ ἧς ἐτυμολογεῖ αὐτ' ἀπὸ τοῦ πολέσθ' αμ. πόλον
 γδ οἱ παλαῖοι οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖον τι ἔσθ' ἄ-
 ξαντος, ἀλλὰ τὸ περὶ ἔχον ἅπαν. Εὐειπίδης Πειρίθθ'. ἔ
 τ' Ατλάντιον φουρῶν πόλον, ἄς αὐτῆ τε περὶ σπουμένε,
 κ' δὲ αὐτῆ πάντων ἐρχομένων. Οτι ἢ πολεῖ] ὕψευ-
 μολογῆν βούλει] τῶ πόλιν. Ην δ' οἰκίστητε τοῦτο] οἱ
 εἰ τὸ μέθ' οὐ τοῦ οὐρανοῦ ἔσθ' γῆς ἐάν περὶ τειχίστητε. Κε-
 κλήσε] πόλις.] ἐπαίξεν ἐν τοῦ πόλου χηματίσας πλὴ
 πόλιν. ὡσπερ παρνοπῶν.] εὐχεῖσθαι γδ οἱ ἀνάρνοπες.
 ἔστι δὲ εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κανώσων. τοὺς δὲ αὐ-
 θεούς.] ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κ' πάντων Μηλιέων

Νικίαν περιμάντες Αθλώμοιο, ὅτι τοῦτο ἐπολιόρμη-
 ἄν αὐτοὺς, ἄς ἐν λιμῶν διαφθέρει. πρὸ δὲ πρῶτον ἔσθ'
 Νικίας Μήλον παρῆσθ' αὐτοῦ, οὐ μόνον μηχανῶν ποσάτω-
 γῆ, ἀλλὰ ἔσθ' λιμῶν. δὲ τὸ δόπο σῶσαι αὐτῆ, πρῶτον ὕ-
 ποτελῆ ὄντων. Λιμῶν κηλίω] ἀντὶ τοῦ μεγίσθ' αμ. Μῆ-
 λος δὲ ἔσθ' πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μήλιοι πολιορκοῦ-
 μθοι ἔσθ' Αθλώμων λιμῶν ἐπέσθ' ἄν καὶ περὶ σφραζέ-
 κασιν αὐτοῦς, ὡς Θεουκιδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. Βοιω-
 τοὺς δῖοδον ἀπὸ μῆθα.] πολέμοιο ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τῆς
 Αθλώμων, συμβαλόντες Λακεδαιμονίοις δὲ Δεκλείαν
 μαχαμῆμοις. ὅτε οὐδ' ἐπέσθ' Αθλώμοιο εἰς Πυθῶ
 ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς περὶ σφραζέσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 ἔσθ' τ' ὄδοῦ. ἄλλως. Ἰνέσθ' φασθ' μεταξὺ Πυθῶς κ' Ατ-
 τικῆς ἔσθ' πλὴ Βοιωτίαν καὶ οὐχ οἶον τε ἔσθ' ἀπελθεῖν Α-
 θλώμοιο εἰς Πυθῶ, εἰ μὴ παρῆσθ' Βοιωτίαν. παί-
 ζει δὲ, τότε γδ μόνον δῖοδον ζητοῦσιν, ὅταν σφραζέσθ' αμ